

RIALEN K

Door Wouter Weijand
Fondsmanager BNP Paribas Global High Income Equity Fund

Sentiment en risico

Stel, het gaat allemaal best goed, maar je bent bang dat het wat inzakt en neemt wat voorzorgsstimuleringsmaatregelen (mooi woord). Hoe reageert u dan? "Fijn, altijd prettig, zo'n herder, die onze schaapjes drooghoudt en ze prettig naar de overkant leidt" of "Jakkie bah, ploft die economie straks helemaal in, verkopen die aandelen".

Bedrijven hervatten hun investeringen, vliegtuigmaatschappijen halen hun Boeings uit de mottenballen, autofabrieken draaien al dikwijls overuren, de chemie is weer helemaal terug, maar liefst wijzen we naar de afkoelende Chinese economie. Als dat maar goed gaat, want straks groeien ze daar nog maar met 10 procent in plaats van 12 procent per jaar. Dat zou toch verschrikkelijk zijn...

Als de Fed maar weer eens een paar honderd miljard dollar aan lang staatspapier gaat opkopen en de tweejaarsrente al onder de 0,5 procent is gezakt, wat doet u dan als de geldpers een tandje hoger wordt gezet? Natuurlijk, u koopt dollars, want dat is risicoavers, toch? Zo duwt u het beestje een heel eind hoger. En beleggers schrikken van al die dingen en vluchten dus in staatspapier, lekker, ruim 2,5 procent voor tienjaarsobligaties. Wat vindt u: is het even waarschijnlijk dat de rente naar 1 procent dan wel naar 4 procent gaat? In beide gevallen is het een beweging van 1,5 procentpunt. Met andere woorden: is het risico hier echt symmetrisch?

Het leven is blijkbaar nog altijd eng, wat voor goed nieuws er ook over ons wordt uitgestort. De bedrijfsresultaten waren beter dan verwacht deze zomer en topmanagers proberen hun optimisme zo veel mogelijk binnenskamers te houden. Ook al spuit de cash uit hun onderneming, het is absoluut 'not done' om daar uitbundig over te doen. Beter is het om te wijzen op de vast nog moeilijke toekomst die voor ons ligt en zo blijven koersen laag en institutionele beleggers weg.

Het lijkt op een vicieuze cirkel van angst en van risico's mijden: bloemen en cadeaus helpen niet bij een dergelijk sentiment, een flinke dosis Prozac misschien wel. Als verstuiver gratis meegeleverd bij een Bloomberg-scherm: het zou wonderen kunnen verrichten! Laatst spraken we nog een ceo van een verzekeringsonderneming: hij had destijds 30 à 40 procent in aandelen belegd en nu nog maar 4,8 procent, maar die waren gelukkig wel helemaal afgedekt met puts: stel je voor, nee, wij nemen geen risico's...

Gelukkig, we nemen vooral nog risico op de obligatiemarkt en denken zo rustig te kunnen slapen. Het sentiment ten aanzien van aandelen is een ressentiment geworden, welk dividend of welke koerskans hier ook geboden wordt. Het lijkt op het openlijk propaganderen van armoede op langere termijn. En als sommige beleggers zo doorgaan, zal het hen nog lukken ook... ■

WEINIG POTENTIEEL

Het aandeel Umicore beweegt in een stijgende trend, maar biedt te weinig opwaarts potentieel. Umicore heeft binnen de stijgende trend het koersdoel rond weerstand 30,02 (top van 29 augustus 2008) bereikt. De opwaartse trend kan worden voortgezet als Umicore boven de laatste top weet te breken. Dan is een verdere koersstijging te verwachten richting 36,35 (toppen van 2007 en 2008). Umicore heeft pas steun rond 22,84 (bodem van 28 mei). De 200-dagenlijn van Umicore laat een stijgende trend zien. Dit geeft een positieve technische conditie weer. De opwaartse B.O.B.-indicator signaleert dat Umicore beter presteert dan de rest van de markt.

NEUTRALE BEWEGING

De conclusie die we op basis van bovenstaande kunnen trekken, is dat de Europese sector Basic Resources voorlopig weinig solide beleggingskansen biedt. Het meest waarschijnlijke scenario voor deze sector in de komende maanden is een voortzetting van de neutrale beweging. Voorlopig zijn posities dus niet aan de orde. Pas na een doorbraak boven de kortetermijnweerstand zullen we het technische plaatje opnieuw kritisch moeten bekijken. ■

